

1987. augusztus 7. - **Nem mondom, szép kis fogadtatás!** A kiállítás megnyitását azzal a szemrehányással kezdték, hogy úgyis tudják, csak a mellek-combok várható látványáért csődültünk ki Szentendrére (július 5-én). Szerencsére Fe Lugossy László – a galériáról áldást osztva - feloldozást nyújtott mindannyiunknak. Így megnyugodva és táguló pupillákkal nézegethettük a Pincében kiállító mintegy harminc magyar és külföldi művész alkotásait. Nagyon tanulságos volt, hogy kinek-kinek mi jutott eszébe a félgömbökbe oltott kúpokról és a háromszögbe oltott rombuszról. A látvány elképzelhetetlen és leírhatatlan, mint a habokból születő Vénusz.

Az ünnepség hangos mellékleteit a (főként) képzőművészekből álló zenekarok szolgáltatták. Egy olvsó szőke akt zenés háttérét képezték Vető Jánosék szintetizátorral, dobbal. Ezután Fe Lugossy László és Szirtes János ének-beszéd hangja zaklatta föl a közönséget (ef Zámbó István billentyűn, Szemző Tibor fuvolán kísérte őket.) Majd a 2. műsor, egy darabja következett Ocztos István vezetésével. Az ef Zámbó Happy Band nemcsak örömet, hanem táncot is okozott fergeteges zenéjével. A legkitartóbbak még hallhattak egy szőke ciklont, aki a középiskolás lányok súlyos megpróbáltatásairól énekelt.

Végezetül újra leltárba vettük az aktokat, meggyőződünk arról, hogy még mindig pincehideg az árpaszörp, s napvilágra mászva elvegyültünk a mit sem sejtő turistanép között. **Z.Z.**